RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

nr. 232.835 van 9 november 2015
in de zaak A. 217.401/IX-8743

In zake: Lieselotte DE VOS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Myriam Van den Abeele
kantoor houdend te 9052 Gent
Bollebergen 2A bus 20
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW VRIJ KATHOLIEK ONDERWIJS BUGGENHOUT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Abbeloos
kantoor houdend te 9200 Dendermonde
Noordlaan 82-84
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 27 oktober 2015, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de beroepscommissie van het Sint-Vincentiuscollege te Buggenhout van 12 oktober 2015, waarbij aan Lieselotte De Vos een oriënteringsattest B wordt toegekend.

In hetzelfde verzoekschrift vordert verzoekster:

> "Verwerende partij op te leggen om binnen twee kalenderdagen na de kennisgeving van het tussen te komen schorsingsarrest een nieuwe beslissing te nemen, onder de verbeurte van een dwangsom van 500 [euro] per begonnen kalenderdag dat aan deze veroordeling door haar niet wordt voldaan."

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 november 2015, om 11.00 uur.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Myriam Van den Abeele, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Dirk Abbeloos, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is tijdens het schooljaar 2014-2015 leerling in het eerste leerjaar van de derde graad ‘sociale en technische wetenschappen’ (TSO) in het Sint-Vincentiuscollege te Buggenhout.

Op het einde van het schooljaar behaalt verzoekster een jaartotaal van 57,8% met jaartekorten voor Frans (47%) en godsdienst (49,5%).

De deliberererende klassenraad stelt de beslissing over het al dan niet slagen van verzoekster uit en onderwerpt haar aan een vakantietaak voor godsdienst en een bijkomende proef voor Frans.

3.2. Verzoekster behaalt 48,5% voor de bijkomende proef voor Frans.

Op 26 augustus 2015 beslist de deliberererende klassenraad om aan verzoekster een oriënteringsattest B toe te kennen met clausulering voor het technisch secundair onderwijs.

Na overleg tussen de directie en de ouders van verzoekster, beslist de directeur om de over verzoekster deliberererende klassenraad opnieuw samen te roepen.

Die klassenraad bevestigt op 27 augustus 2015 het B-attest.

3.3. Met een 4 september 2015 gedateerd schrijven stelt verzoekster bezwaar in bij de beroepscommissie.

Op 10 september 2015 beslist de beroepscommissie om het B-attest te handhaven.

Bij arrest nr. 232.431 van 5 oktober 2015 beveelt de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van deze beslissing.

3.4. Met de thans bestreden beslissing van 12 oktober 2015 beslist de beroepscommissie dat zij “na nieuw overleg en dit in alle eer en geweten, bij haar standpunt [blijft]”. Aangenomen mag worden, dat de beroepscommissie aldus beslist dat zij aan verzoekster een oriënteringsattest B toekent.

De bestreden beslissing geeft er blijk van dat de beroepscommissie de prestaties van verzoekster per vak overloopt en na vaststellingen en commentaar, hierover samenvattend besluit:

> "Zoals aangegeven is het DW voor Lieselotte belangrijk om punten te vergaren. Zij haalt hier op jaarbasis 65% (klasgemid 68%, mediaan 71%).
> Op het ex. op jaarbasis haalt zij 51% (gem. 65% en mediaan 65%).
> In detail:
> Lieselotte had met kerst
>
> 1 tekort op DW: NW
> 4 tekorten op EX: Eng, Fr, NW en SW
> In totaal: 4 tekorten: Eng, Fr, NW en SW
> Ze kreeg hiervoor een brief mee. Voor Frans had de vakleerkracht ook al via mail gevraagd om de basis te herhalen om een rampscenario te vermijden.
>
> In het 2e semester had Lieselotte
>
> Geen tekorten op DW; dit laat vermoeden dat Lieselotte op de goede weg is. Leerkrachten merken wel dat er soms punten gesprokkeld worden via kleine toetsen, deelopdrachten, groepswerken.
> 4 tekorten op Ex: Fr, ge, go en Nederlands
> Op het junitotaal behaalt ze nog 2 tekorten
> L. werkt tekorten weg, maar haalt op andere vakken nieuwe tekorten; we kunnen daaruit afleiden dat
> - Lieselotte zich bij de examens toegespitst heeft op vakken waar ze het moeilijk mee heeft; deze zijn iets beter (zie details van de examens).
> - Lieselotte gerekend heeft; tekorten van het eerste trimester worden weggewerkt, er worden nieuwe tekorten gecreëerd in het tweede semester.
> - Lieselotte er niet in slaagt om grote gehelen te verwerken en verbanden te leggen. Ze geeft zelf aan de beroepscommissie aan dat ze voor examens veel te laat begint te studeren.
> Ze kan zich hier niet voor opladen omdat het te veel en te moeilijk.
>
> De beroepscommissie is van oordeel dat de verhouding DW/EX, 30/70 (zoals beschreven in het schoolreglement en in het voorwoord bij het rapport), ertoe bijgedragen heeft dat Lieselotte uiteindelijk maar twee eindtekorten heeft; had de KR enkel oog gehad voor het groot aantal jaarexamentekorten en jaarpuntentekorten dan was dit zeker in juni al een B- attest, misschien zelfs een C-attest, geweest; ze had namelijk
>
> 5 examentekorten;
> Frans blijft over de hele examenlijn onvoldoende;
> Op het jaartotaal blijven Frans en godsdienst over waardoor deze vakken in augustus terugkomen."

Vervolgens refereert de beroepscommissie aan het tekort voor de bijkomende proef Frans, de gebrekkige interesse en motivatie van verzoekster voor dit vak en het belang van Frans voor de studierichting.

De commissie besluit:

> "We weten dat het zeer ongewoon is om na één bijkomende proef die net onvoldoende werd gequoteerd, een B-attest te geven of een C-attest.
> Een B-attest is geslaagd. Het wijst op een heroriëntatie om zo een diploma te behalen in een richting die aansluit bij de talenten van de leerling. Met het rapport van kerstmis werd dit al duidelijk aangegeven door de klassenraad (zie waarschuwingsbrief).
> Op basis van alles wat we hebben gelezen en bekeken is het B-attest de juiste keuze; Lieselotte kan via een 6e beroeps en een 7e jaar een mooi diploma behalen. Een zesde jaar in een technische richting is voor Lieselotte niet haalbaar omwille van het té beperkt verworven kennen en kunnen en dit gekoppeld aan té beperkte inzet, motivatie en doorzetting wat noodzakelijke competenties zijn voor een eindjaar in een technische richting. In een BSO-richting zoals voeding- verzorging zijn er weinig grote leerstofgehelen te verwerken en er zijn geen examens. Ook het probleemoplossend denken en het creatief omgaan met (on)geziene leerstof, wat voor haar een echt probleem is, en dat heeft zij in het opvolggesprek aangegeven, komen daar veel minder aan bod."

IV. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Uiterst dringende noodzakelijkheid

5. Aan de eerste schorsingsvereiste is, niet minder dan reeds het geval was toen de Raad op 5 oktober 2015 zijn arrest nr. 232.431 wees, voldaan.

De verwerende partij verklaart op de terechtzitting overigens uitdrukkelijk, dit niet te betwisten.

VI. Ernst van het enige middel

Standpunt van de partijen

6. Verzoekster voert in haar enige middel de schending aan van artikel 3.5.4.2. van het schoolreglement van het Sint-Vincentiuscollege te Buggenhout, de formele- en materiëlemotiveringsplicht, het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij geeft, sterk samengevat, de volgende toelichting.

Het jaarrapport omvat slaagcijfers voor alle vakken behalve voor Frans (47%) en godsdienst (49,5%); dit zijn een zeer klein, respectievelijk miniem tekort. Zowel voor het vak Frans als voor het vak godsdienst behaalt zij slaagcijfers voor dagelijks werk. Noch het vak Frans noch het vak godsdienst is profielbepalend voor de gevolgde richting. Voor de profielbepalende vakken sociale wetenschappen en natuurwetenschappen behaalt verzoekster slaagcijfers, zowel voor dagelijks werk als voor de examens. Zij heeft een gewogen globaal jaartotaal van 57,8%.

In de puntsgewijze conclusie op pagina 6 laat de beroepscommissie optekenen dat zij er niet in slaagt om grote gehelen te verwerken en verbanden te leggen. Het valt niet in te zien hoe deze stelling te rijmen valt met de door de verwerende partij zelf gemaakte vaststellingen inzake het slagen van verzoekster voor de aangemerkte examens. In die zin is de motivering van de bestreden beslissing volstrekt tegenstrijdig.

Verzoekster meent dat de commissie haar beweringen niet *in concreto* staaft. Niets hield de verwerende partij nochtans tegen om de motivering,

zoals het behoort, te staven aan de hand van concrete elementen en te verwijzen naar specifieke stukken uit het leerlingendossier. Inzonderheid over alle aanvoeringen over de attitude van verzoekster, haar respons naar aanleiding van opvolging en haar wil om te studeren, merkt zij op dat zij stuk voor stuk op bijzonder subjectieve leest zijn geschoeid en daarenboven – vergeleken met de eerdere beslissingen en het leerlingendossier – volslagen nieuw zijn. Die volkomen nieuwe aanvoeringen missen iedere geloofwaardigheid bij ontstentenis van enige band met de rechtvaardiging van eerdere beslissingen terwijl evenmin het leerlingendossier of het administratief dossier in de eerdere schorsingsprocedure een aanknopingspunt bieden dat toelaat aan te nemen dat die schijnbaar plots ontdekte kritieken, thans mede grondslag voor de bestreden beslissing, ten tijde van de eerdere, ondertussen ingetrokken beslissing al bestonden.

Het is vaststaande rechtspraak dat 50% een slaagcijfer is. Bovendien werd aan verzoekster een B-attest uitgereikt, hetgeen impliceert dat zij in elk geval in voldoende mate de doelstellingen van het leerplan heeft bereikt om over te gaan naar een volgend leerjaar.

De beroepscommissie verzuimt om rekening te houden met wat in het eerdere schorsingsarrest is overwogen met betrekking tot de 30/70 verhouding dagelijks werk/examens.

Verzoekster betwist uitvoerig, met onder meer citaten uit haar rapporten, het motief met betrekking tot haar vermeende gebrek aan inzet.

Zij betoogt dat sociaal-technische wetenschappen niet enkel een doorstroomrichting is maar ook een richting die rechtstreeks toegang geeft tot het beroep van verzorgende. Louter stellen dat het om een doorstroomrichting gaat, is bijgevolg resoluut onjuist en schiet volledig te kort om te verantwoorden dat de verwerende partij nog een bijkomend gewicht vermag toe te kennen aan de examenresultaten.

De toelichting door de commissie dat het zeer ongewoon is om na één bijkomende proef die net onvoldoende werd gequoteerd een B-attest of een C-attest te geven, is verder volstrekt nietszeggend, net als de overweging van de beroepscommissie “Op basis van alles wat we hebben gelezen en bekeken is het B-attest de juiste keuze; Lieselotte kan via een 6e beroeps en een 7e jaar een mooi diploma behalen”. Verzoekster blijft in het duister tasten omtrent de reden in hoofde van de commissie om haar daarvoor een B-attest toe te kennen: nu eens spreekt de commissie van een gebrek aan inzicht in leerstofgehelen, dan weer over een gebrek aan inzet. Ook over het belang van het vak Frans, dat verzoekster relativeerde in haar vorig verzoekschrift tot schorsing, mist zij op heden elke aannemelijke motivering. Nog steeds wordt door de commissie geen antwoord gegeven op haar uitdrukkelijke vraag waarom geen andere wijze van remediëring, bijvoorbeeld door een begeleidingscontract, kon worden gegeven, samengaand met de uitreiking van een A-attest.

De verwerende partij diende met grote omzichtigheid, omstandig en precies, in het bijzonder aan de hand van de eindtermen en leerplannen, te argumenteren waarom een B-attest volgens haar verantwoord is. Wil de commissie aannemelijk maken dat verzoekster, die de leerdoelstellingen heeft behaald, toch zo wezenlijk geringe slaagkansen heeft dat dit een clausulering verantwoordt, dan moet de commissie een bijzondere inspanning doen om duidelijk te maken waarop zij zich concreet steunt om tot het bestaan van die geringe slaagkansen te besluiten, met name door dit zeer zorgvuldig terug te koppelen naar alle elementen van het leerlingendossier en met aanmerking van die indiciën die het clausuleringsbesluit dan moeten verantwoorden.

7. In haar nota met opmerkingen antwoordt de verwerende partij dat de beroepscommissie naast de behaalde resultaten ook de evolutie van deze resultaten en de inzet van de leerling in overweging mag nemen. Het gegeven dat het jaartotaal voor een meerderheid van de vakken (nauwelijks) meer dan 50% bedraagt, is volgens de verwerende partij dan ook geen ‘laissez-passer’ die van

rechtswege toeleiding geeft tot een A-attest. Ook attitudes en verhoudingen tussen resultaten kunnen een voorname rol spelen.

De nadruk die verzoekster legt op de jaartotalen hoger dan 50% is excessief in het licht van het zogenaamde organisatiebesluit (het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 'betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs'), dat in het oriënteringsattest B voorziet voor leerlingen die het jaar weliswaar met vrucht beëindigen, doch omwille van objectieve redenen geacht moeten worden geen of onvoldoende slaagkansen te hebben in de geclausuleerde onderwijsvormen of studierichtingen. B-attesten kunnen dus ook worden afgegeven in een geval waarin slechts één cijfermatig tekort voorhanden is, op voorwaarde dat hiervoor gedegen motieven worden gegeven.

Dergelijke motieven kunnen te vinden zijn in de aard van het vak zelf, zoals wegens zijn aandeel in de totale studie, of omwille van zijn belang voor de gekozen richting. De bestreden beslissing heeft in die context duidelijk aangegeven dat de bijzondere problematieken binnen het vak Frans een negatieve algemene studieattitude inzichtelijk maken, die in het bijzonder frappant is nu Frans erg belangrijk is in het licht van het doorstroomkarakter van de opleiding, in het bijzonder naar de lerarenopleiding, en verschillende opportuniteiten en kansen op het vlak van bijstelling niet zijn aangegrepen.

Dergelijke motieven kunnen ook betrekking hebben op overige indiciën die aangeven dat de verdere slaagkansen in de geclausuleerde onderwijsvorm of studierichting redelijkerwijs minimaal zijn. De bestreden beslissing heeft zich in dat verband gesteund op de gestaafde en pertinente overweging dat een zesde jaar in een technische richting voor verzoekster niet haalbaar is:

> "omwille van het té beperkt verworven kennen en kunnen en dit gekoppeld aan té beperkte inzet, motivatie en doorzetting wat noodzakelijke competenties zijn voor een eindjaar in een technische richting. In een BSO- richting zoals voeding- verzorging zijn er weinig grote leerstofgehelen te verwerken en er zijn geen examens. Ook het probleemoplossend denken en het creatief omgaan met (on)geziene leerstof, wat voor haar een echt pro-

> bleem is, en dat heeft zij in het opvolggesprek aangegeven, komen daar veel minder aan bod."

De commissie is tot de slotsom gekomen dat een voortzetting van de schoolloopbaan binnen de huidige studierichting en onderwijsvorm geen perspectief biedt op grond van zowel attitudes, competenties als vaardigheden. Daarbij is prospectief aangegeven dat een BSO-richting zoals voeding/verzorging wel degelijk behoorlijke kansen biedt op het verkrijgen van het diploma secundair onderwijs.

De verwerende partij betoogt vervolgens dat de beroepscommissie op grond van het in de beslissing neergeschreven overzicht van de studieresultaten mocht vaststellen dat verzoekster tekorten voor bepaalde vakken tijdelijk wegwerkt ten koste van nieuwe vakken waarvoor dan een tekort ontstaat:

> "Enerzijds is dit een zorgwekkende evolutie van resultaten – hetgeen ingevolge art. 5, §5, van het Organisatiebesluit in rekening mag en moet worden gebracht.
> Anderzijds toont dit zeer zeker aan dat er een probleem is om een vakkenpakket per semester op systematische en evenwichtige wijze te beheersen.
> Het wegwerken van een tekort door middel van het interen op vakken waarvoor eerder wel een voldoende werd behaald, kan door een normaal zorgvuldig beoordelaar effectief als een evident 'bewijs' voor het verwerken van een totaalpakket worden gezien."

Ook de gebrekkige studieattitude is volgens de verwerende partij in het verslag van de beroepsinstantie zeer duidelijk inzichtelijk gemaakt aan de hand van concrete en relevante argumentaties.

Nopens de doorstroming vanuit de opleiding legt de verwerende partij cijfergegevens voor uitgaande van het VVKSO om aan te tonen dat effectief een belangrijke uitstroom naar de lerarenopleiding voorhanden is. Dit zijn vrij beschikbare gegevens, zo stelt de verwerende partij, en de plicht tot formele motivering mag niet worden verward met het bewijs van de feiten, wat verzoekster doet.

Beoordeling

8. Zoals de verwerende partij terecht opmerkt, kan één enkel tekort wel degelijk reden zijn om een leerling te clausuleren. Daarvoor moeten dan wel specifieke redenen voorhanden zijn en die redenen moeten afdoende uiteengezet zijn in de evaluatiebeslissing, in overeenstemming met de versterkte motiveringsplicht die in zo een geval geldt.

Aannemen dat zelfs bij één enkel tekort een evaluatiebeslissing negatief mag uitvallen, mits dit extra zorgvuldig en specifiek wordt gemotiveerd, houdt voorts in dat die motivering niet in alle omstandigheden eigen moet zijn aan de aard van het bedoelde vak, maar mogelijk mede gezocht wordt bij de prestaties voor andere, bij definitie met slaagcijfers bekroonde vakken.

9. Voor haar beslissing om verzoekster een B-attest toe te kennen, steunt de beroepscommissie op het eerste gezicht wezenlijk op het motief dat "[e]en zesde jaar in een technische richting […] voor [verzoekster] niet haalbaar [is] omwille van het té beperkt verworven kennen en kunnen en dit gekoppeld aan té beperkte inzet, motivatie en doorzetting wat noodzakelijke competenties zijn voor een eindjaar in een technische richting".

Daarmee lijkt de beroepscommissie zelf aan te geven dat de attestering niet determinerend voortvloeit uit het jaartekort en het tekort voor de bijkomende proef voor één vak. Het is een vaststelling die de beroepscommissie uit de resultaten van meerdere vakken heeft menen te kunnen afleiden.

Dit betekent dat die andere vakken – naast Frans – niet onbesproken mogen blijven bij de toekenning van het B-attest. Daarop had de Raad van State reeds in het eerdere schorsingsarrest van 5 oktober 2015 gewezen.

10. Anders dan verzoekster het ziet, lijkt de beroepscommissie in de bestreden beslissing inderdaad uitvoerig de resultaten voor de andere vakken bij haar beslissing te hebben betrokken.

De beroepscommissie geeft in de beslissing van 12 oktober 2015 immers een overzicht van de (deel)resultaten, de klasgemiddeldes en medianen voor alle vakken waarvoor verzoekster geslaagd is. Daarbij zoekt zij telkens, zo lijkt, naar een verklaring voor de onvoldoendes: “letterlijke vragen worden niet beantwoord”, “[l]eerstofgeheel is te groot voor haar”, “[v]erbandsvragen worden niet ingevuld”, “[a]nalyse van ongeziene bronnen en teksten is fout”, “verslagen inhoudelijk beperkt”, “[o]ok hier geldt dat wat ze tijdens het jaar beperkt heeft verworven niet vasthangt, grote gehelen niet kunnen worden verwerkt en ze geen inspanning levert om zich te buigen over zaken die niet puur en beperkt reproductief zijn”, “maar ze kan wat ze kent niet gebruiken in een context (dus voor taaltaken faalt ze)”, “Lieselotte doet nooit helemaal wat je vraagt”, “[i]n haar antwoorden geven is ze zeer beperkt”, voor haar vakantietaak “laat ze volledige vragen/opdrachten blanco omdat zij het niet kan opbrengen om hierop te zoeken”, enzovoort.

11. Wat de beroepscommissie op het eerste gezicht evenwel niet doet, en waarop de Raad van State nochtans ook reeds in het eerdere schorsingsarrest van 5 oktober 2015 had gealludeerd, is met grote omzichtigheid, omstandig en precies, aan de hand van eindtermen en leerplannen gerelateerd aan de concreet behaalde (deel)resultaten, uiteenzetten waarom de voorhanden zijnde – voldoende – resultaten toch de kansen van verzoekster determineren voor het verwerven van de volgend jaar in een te clausuleren richting vereiste kennis en kunde voor die vakken.

Het ligt immers op de weg van de beroepscommissie, wanneer zij een B-attest toekent, om op deze wijze het ‘prospectief’ onderzoek dat een B-attest noodzakelijkerwijze vereist, uit te voeren en toe te lichten waarom zij het onmogelijk acht dat verzoekster zal slagen in het tweede jaar van diezelfde graad.

De beroepscommissie zet, bijvoorbeeld, niet uiteen, aan de hand van de leerplandoelstellingen en de eindtermen, in welke mate de leerstof in het tweede jaar van de graad afhankelijk is van de noodzakelijk verworven kennis en kunde in het eerste jaar van die graad, noch geeft zij aan waaruit blijkt dat verzoekster spijts haar jaartotalen net die noodzakelijke basis niet bezit.

De beroepscommissie slaagt *prima facie* niet in dat 'prospectief' onderzoek door vaagweg te gewagen van een "té beperkte" kennis en kunde in hoofde van verzoekster, zonder de specifieke eindtermen en leerplandoelstellingen daarmee in verband te brengen, zonder op enig moment de kennis en kunde van verzoekster – en vooral het vermeende gebrek daaraan – te relateren aan het volgende jaar in dezelfde graad en zonder dit terug te koppelen aan de in het afgelopen jaar concreet geleverde prestaties.

Wat de slaagkansen van verzoekster in een zesde jaar TSO betreft, lijkt de beroepscommissie alleen te twijfelen aan de mogelijkheid van verzoekster om grotere leerstofgehelen te verwerken. In de nota heet het dat de evolutie van de resultaten van verzoekster aantoont "dat er een probleem is om een vakkenpakket per semester op systematische en evenwichtige wijze te beheersen".

Daartegenover staat wel dat verzoekster voor bijna alle vakken een voldoende jaarresultaat heeft behaald en voor die vakken dus in voldoende mate de leerplandoelstellingen heeft bereikt én dat de beroepscommissie, met de toekenning van een B-attest, zelf erkent dat verzoekster de leerplandoelen in voldoende mate heeft bereikt. In die omstandigheden lijkt van die commissie te mogen worden verwacht dat zij precies aangeeft in welke mate het volgende jaar van het voorgaande verschilt waardoor verzoekster in dat komende jaar geen kans op slagen heeft. Want, het weze herhaald, verzoekster is voor het eerste jaar van de derde graad geslaagd verklaard.

Daarover lijkt niets te vernemen in de bestreden beslissing.

12. Uit wat voorafgaat volgt dan weer, zo lijkt, dat het twistpunt tussen de partijen of het vak Frans nu belangrijk is of niet met het oog op doorstroming vanuit de studierichting die verzoekster het voorbije schooljaar volgde en thans – met haar administratief beroep en haar vorderingen voor de Raad van State – beoogt verder te zetten, naar een eventuele latere studiekeuze in het hoger onderwijs, in de huidige stand van de procedure aan belang moet inboeten. Die kwestie lijkt immers vooral een oplossing te verdienen wanneer het B-attest determinerend op de resultaten voor dat ene vak zou zijn gesteund wat, zoals gezien, niet het geval lijkt te zijn.

13. Verzoekster wordt ook nog een gebrekkige studiehouding verweten.

In dat verband dient eraan herinnerd dat de studiehouding een element van de studiebeoordeling mág zijn, maar die studiehouding lijkt zich dan toch in de eerste plaats te laten voelen in de cijfers voor dagelijks werk of, in voorkomend geval, permanente evaluatie. Bijgevolg, voor zover de studiehouding daarnaast en daarenboven ook in aanmerking wordt genomen voor de eindbeoordeling, mag dit als element niet doorslaggevend zijn, maar enkel als aanvullend of versterkend motief.

Aangezien hiervóór al aangenomen is dat de beroepscommissie in gebreke blijft wat de determinerende motieven betreft, is een beoordeling van dit ‘aanvullend’ motief vooralsnog niet aan de orde.

14. Het middel is in de aangegeven mate ernstig.

VII. Voorlopige maatregelen

Verzoek

15. Verzoekster vraagt om de verwerende partij “op te leggen om binnen twee kalenderdagen na de kennisgeving van het tussen te komen schorsingsarrest een nieuwe beslissing te nemen, onder de verbeurte van een dwangsom van 500 [euro] per begonnen kalenderdag dat aan deze veroordeling door haar niet wordt voldaan”.

De noodzaak van die vordering ziet zij gelegen in, wat zij noemt, “de onwil van Verwerende partij om rekening te houden met de overwegingen van [de] Raad, geformuleerd in het schorsingsarrest d.d. 05/10” en “het feit dat [de beroepscommissie] opnieuw meer dan ruim de tijd nam om […] tot een nieuwe beslissing te komen – verwerende partij kwam pas een week na het schorsingsarrest opnieuw samen en communiceerde de bestreden beslissing aan verzoekende partij bovendien pas 4 dagen later […] en dit na herhaald aandringen vanwege haar raadsman”.

16. De verwerende partij voert in haar nota geen verweer tegen deze maatregel.

Beoordeling

17. De Raad van State is overeenkomstig artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State op elk moment en onder de in artikel 17, § 2, tweede lid, bepaalde voorwaarden bevoegd om alle maatregelen te bevelen die nodig zijn om de belangen veilig te stellen van de partijen of de personen die een belang hebben bij de beslechting van de zaak. Die maatregelen kunnen ook, overeenkomstig artikel 17, § 4, eerste lid, van dezelfde wetten, worden bevolen in geval van uiterst dringende noodzakelijkheid.

18. Om de hiervóór uiteengezette redenen is de Raad van oordeel dat de grondvoorwaarde van, kort gezegd, de ernstige middelen vervuld is.

19. In de regel is er geen reden om een schoolbestuur uitdrukkelijk te bevelen om te doen wat hij verondersteld mag worden te zullen doen, namelijk onverwijld na de kennisgeving van een schorsingsarrest de beroepscommissie opnieuw doen samenkomen om te beraadslagen over het eraan te geven gevolg en aldus de leerling zekerheid te geven over haar studieresultaten.

20. Begrip moet dan weer worden getoond voor het feit dat thans reeds voor een tweede maal de schorsing wordt bevolen en dat het vorderen van het schooljaar het voor verzoekster steeds minder vanzelfsprekend maakt om zich na een voor haar gunstige beslissing nog te kunnen inschakelen in een hoger studiejaar.

Gelet voorts op de tijd die is verstreken tussen het eerste schorsingsarrest en de kennisgeving van de thans bestreden beslissing aan verzoekster, mag zij daarenboven effectief vrezen of de verwerende partij in het belang van verzoekster wel onverwijld het nodige zal doen om haar de vaststaande uitslag te bezorgen waarop zij recht heeft.

Ook de vereiste om voor het opleggen van de voorlopige maatregelen de uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen, is aldus vervuld.

21. Er is dan ook reden om het verzoek ten dele in te willigen.

Verzoekster overtuigt immers niet wat de noodzaak betreft om de verwerende partij daarbij met een mogelijke dwangsom te bedenken.

De Raad van State wenst ook rekening te houden met de wettelijke feestdag op 11 november en met het gegeven dat aan de beroepscommissie

een realistische tijdspanne moet worden gegeven om zich van de op haar rustende versterkte motiveringsplicht te kwijten.

BESLISSING

1. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de beroepscommissie van het Sint-Vincentiuscollege te Buggenhout van 12 oktober 2015, waarbij aan Lieselotte De Vos een oriënteringsattest B wordt toegekend.

2. De Raad van State beveelt dat de beroepscommissie na de kennisgeving van dit schorsingsarrest onverwijld samenkomt om haar beslissing te herover-wegen, in aanmerking nemend het in het arrest ernstig bevonden middel, dat verzoekster en de raadsvrouw van verzoekster van het resultaat van deze beraadslaging uiterlijk op maandag 16 november 2015 om 17.00u per e-mail of telefonisch op de hoogte worden gebracht en dat de nieuwe beslissing van de beroepscommissie aan verzoekster en aan haar raadsvrouw ter kennis wordt gebracht bij aangetekend schrijven en per e-mail uiterlijk één dag later.

3. De Raad van State verwerpt de vordering voor het overige.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 9 november 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,

bijgestaan door

Vera Wauters,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Vera Wauters	**Geert Van Haegendoren**